

AL CONSELL PLENARI DEL DISTRICTE DE SANT MARTÍ

Ara fa un any va tenir lloc la celebració del referèndum de l'1 d'octubre, la vaga general del dia 3 d'octubre i la declaració d'independència, això, fruit d'una llarga etapa de treball polític en diferents àmbits al si de la societat catalana, i gràcies a la tasca d'un moviment social i ciutadà amb una gran capacitat de mobilització cívica, pacífica i democràtica. És aquesta extraordinària fortalesa la que ha aconseguit obrir, a Catalunya, l'esquerda més seriosa en el règim del 78 des que aquest es va establir a partir de la reforma del període postfranquista.

Els fets d'octubre van representar la màxima expressió del xoc entre la majoria republicana catalana i l'Estat espanyol. Aquest va optar per actuar de manera autoritària i represiva, abusant de la seva força i imposant-se contra un poble pacífic, tolerant i solidari. Tanmateix la brutalitat policial exercida contra la ciutadania que feia cua per exercir la democràcia mitjançant el vot i la brutalitat judicial de considerar un moviment de desobediència pacífica com una rebel·lió violenta, ha dotat d'una dimensió europea el nostre conflicte amb l'Estat espanyol i ocupa les portades dels mitjans de comunicació de tot el continent.

La de l'1 d'octubre ja no és només la causa de la República sinó també, cada cop més, la causa de la democràcia i la llibertat. L'Estat espanyol va optar per l'ús de la violència policial, judicial, institucional, mediàtica i també simbòlica que va culminar amb la destitució del Govern de la Generalitat, la dissolució del Parlament de Catalunya i la convocatòria de noves eleccions amb l'aplicació il·legal de l'article 155 de la Constitució espanyola. Per la seva banda, els membres del Govern, la presidenta del Parlament, els líders socials i alguns representants polítics es troben injustament empresonats, a l'exili o encausats per les seves idees polítiques. Membres de la societat civil, organitzats en els CDR, han hagut de marxar a l'exili davant la impossibilitat d'un judici just a Espanya, o estan obligats a romandre en el seu municipi i no poder-ne sortir, com a mesura preventiva per uns delictes inexistents.

Tot amb tot, el preu que l'Estat espanyol ha pagat ha estat enorme: a escala internacional les imatges de càrregues policials i l'empresonament de dirigents cívics i càrrecs electes ha destrossat la reputació democràtica del Regne d'Espanya. A escala interna, lluny d'haver afavorit les vies de diàleg, s'ha deslegitimada a ulls d'una àmplia majoria de la ciutadania.

Un any més tard de l'1 d'octubre, la repressió exercida pel Regne d'Espanya no només ha afectat als independentistes, en els darrers mesos hem presenciada com no es tolera ni la crítica ni la discrepància. La repressió ha atacat de ple la cultura, condemnant i perseguint als rapers que emparant-se en el dret fonamental a la llibertat d'expressió, pilar imprescindible de qualsevol democràcia madura i lliure, han escrit cançons crítiques i contundents contra el

règim del 78. S'han assenyalat docents, posant en dubte la feina incansable de milers de professionals que eduquen i formen ciutadans lliures, crítics, i com a mínim trilingües.

Com reconeixia el Govern injustament destituït pel 155 en una carta conjunta publicada recentment als mitjans de comunicació: "Catalunya va començar el dia 1 d'octubre de 2017 una nova era. Aquell dia vam decidir mirar al futur. Hem emprès un camí que sabem llarg i complex cap a una república de persones lliures. El camí del nostre futur."

Per tot això, el Consell Plenari del Districte de Sant Martí acorda:

Primer. Reconèixer la tasca de les persones que varen fer possible la celebració del referèndum de l'1 d'octubre de 2017 i que hi van participar activament per poder donar veu al poble de Catalunya en relació al seu futur polític.

Segon. Manifestar la solidaritat amb la ciutadania que va ser brutalment agredida per les forces de seguretat de l'Estat quan es dirigia de manera pacífica a votar.

Tercer. Exigir l'immediat alliberament de les preses i presos polítics i el lliure retorn de les persones exiliades.

Quart. Defensar de forma clara la magnífica i incansable feina dels i les docents, que fan del model d'escola catalana un model d'èxit i una eina cohesionadora i d'apoderament.

Cinquè. Donar suport a les persones encausades i perseguides pel seu exercici del dret fonamental a la llibertat d'expressió de manera legítima i crítica amb el règim del 78.

Sisè. Reafirmar el rebuig de l'aplicació de l'article 155 a Catalunya, així com defensar el dret d'autodeterminació dels i les catalanes.

Setè. Comunicar aquests acords al Govern de Catalunya, al Parlament, a les entitats municipalistes, a l'alcaldeessa i a la Comissió de Govern de la ciutat de Barcelona.

Barcelona, 28 de setembre de 2018